

BLAGTIL FEP
1981 FEB 1981

Til: Alle prtimedlemmer i Oslo
Fra: Distriktsstyret

OPPROP OM VERVEÅRET

AKP trenger nye medlemmer. Nye medlemmer trenger AKP. Dette er to sannheter som er rammen for Verveåret 1987. Men hva er egentlig innholdet i disse to sannhetene? Her er vårt svar:

AKP trenger nye medlemmer. Vi har tatt på oss ansvaret for klassekampen, dagens klassekamp, men også morgendagens og framtidas klassekamp. AKP er partiet som vil snu samfunnet på hue. Intet mindre. Oppgavene er uutmøttelige - og vi er for få. Vi ønsker flere å samarbeide med, aksjonere sammen med, nye folk som kan bringe uvante spørsmål og nytt liv inn i vår egen politiske hverdag. Vi trenger nye ansikter, hoder, hjerter, hender som gjør det mulig for oss å se at det skjer forandringer. Dette er viktige biter av den første sannheten. Hva med den andre:

Hvorfor trenger folk å melde seg inn i AKP? Fordi det gir mening og perspektiver for ens eget liv når en opplever seg sjøl som deltaker i et politisk kollektiv, dvs. i et parti som er det politiske og organisatoriske redskapet for et nytt samfunn. Fordi det å jobbe sammen med andre som deler samme mål gir mulighet til gjenkjennelse, egen utvikling, økt kunnskap, større stolthet, større slagkraft.

Store og fete ord? Egentlig ikke. Men kanskje oppleves det sånn, i et partiliv som av og til er kjedelig, uten de store perspektiver, uten de store resultater, med de samme kjente ansikter. For selv om vi forteller hverandre at revolusjonær tålmodighet er en dyd, er vi et utålmodig folkeslag, vi AKP'ere.

mer, og skje noe med flere. Fortere.

Vi tror ikke på Den Lure Ideen om verving, som med ett slag kan gi oss et skred av nye partimedlemmer. Verving er møysommelig arbeid, som krever tid, tålmodighet. Men det er et arbeid som vi vil få mye igjen for. Det mest synlige resultatet er i form av nye partimedlemmer. Men dette er ikke det eneste resultatet. Det er sikkert mange vi spør om partimedlemskap som ikke vil melde seg inn. Men er det ikke bra likevel at vi tar et felles ansvar for å diskutere politikk med flere folk enn vi vanligvis pleier? At vi blir mer synlige på gata og på arbeidsplasser, og i større grad står fram som kommunister? At vi gir andre folk sjansen til å høre hva AKP og AKP'ere står for? At vi gir dem sjansen til å se muligheten at de sjøl kan bli aktive støttespillere i kampen for sosialisme og kommunisme?

"Partilivet er ikke bra nok. Vi må rydde opp i egne rekker, før vi kan ta vare på nye medlemmer". Vi vet mange avdelinger og enkeltmedlemmer tenker sånn. Og det er riktig at mye i det interne partilivet må forandres, både for at nye medlemmer skal finne sin plass og for at gamle medlemmer skal forbli AKP'ere. Vi må jobbe på begge nivåer samtidig: Knytte til oss nye venner, og forandre partilivet samtidig. Da må vi kaste oss frampå som kommunister. Snakke med folk - både de som allerede er med, og de nye vi vil ha med. Å snakke med folk om AKPs politikk er ikke noe å være redd for. For hva er det verste som kan skje? Folk kan svare at de ikke er interessert. OK, det kan vi leve med. Om de ikke er interessert nå, kan det kanskje så noen spirer som kan gro seinere. Dessuten vil folk ofte - uansett hvordan de reagerer - bli glad for å bli spurt; det er en tillitserklæring. Folk kan si at "nei, jeg er uenig med AKP i det og det". Greitt nok, så kan vi diskutere reelle uenigheter, granske egne og den andres argumenter, få i gang en diskusjon som kan fortsettes neste gang vi treffer vedkommende. Noen av oss vil tenke: "Jeg er ikke flink nok til å legge fram AKPs politikk, andre i partiet er mye bedre enn meg til det". Stemmer det, da? Har vi ikke mange personlige grunner til at vi sjøl en gang meldte oss inn? Er ikke det et godt utgangspunkt når vi skal snakke med andre? Og dersom du får et spørsmål eller en kommentar du ikke kan svare på - tenk på det, diskuter med andre partikamerater, skoler deg videre. Det er bra for oss sjøl, og klargjørende for den vi snakker med neste

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012 gang. Derfor skal alle nye og gamle partimedlemmer få tilbud om studiesirkel og andre partiskole-tilbud.

Vi kan føle oss hjelpeløse og synes det er ubehagelig å være "misjonærer" når vi står der med lua i den ene hånda og parti-programmet i den andre. Men er det ikke nettopp å snakke med folk om AKPs politikk vi må gjøre, vi som sjøl har valgt en retning for våre egne liv? Det enkle poenget vårt er: Nye medlemmer kommer ikke hvis vi ikke snakker med folk. Og hverken nye medlemmer eller gamle vil forbli partimedlemmer hvis ikke folk får makt og hvis ikke folk får oppgaver. Hverken nye eller gamle partimedlemmer vil oppleve meningen med å ha et kommunistparti hvis ikke enkeltavdelinger og partiet som helhet blir synligere politisk.

DS sender nå ut plan for Verveåret til medlemmene i Oslo. Les planen og tilleggskommentarerene, diskuter dette materialet og forsøk etter beste evne å jobbe etter de retningslinjene vi foreslår. Det viktigste arbeidsredskapet for DS sitt arbeid i den første tida framover, er "omlandsrapportene". Vi ber alle avdelingene sende inn oversikter over hvem de betrakter som sitt omland. I tillegg vil innholdet i og spredninga av Klassekampen være en av forutsetningene for at Verveåret blir vellykka. Det vedlagte materialet sier mer om hvilke retningslinjer DS håper at Verveåret 1987 skal følge. Vi sier lykke til - til alle partimedlemmene i Oslo.

PLAN FOR VERVEÅRET

(FEBRUAR – JULI 1987)

Fra VERVEUTVALGET

Dette er en plan som går fram til sommeren 1987. Verveåret er nybrottsarbeid for hele partiet, og det første vi må gjøre er å få kunnskap og oversikt. Plan for reste av Verveåret kommer derfor først etter vervekonferansen som skal holdes før sommeren.

*

Noen tilleggskommentarer og forklaringer til planen:

1. DS-VEDTAK OM VERVEÅRET/VERVEUTVALGETS ROLLE

* **Verveutvalg.** DS har nedsatt et eget Verveutvalg. Offentlige medlemmer av Verveutvalget er Anne-Karin B. , Liv F. (leder for utvalget) og Thorvald S. . I tillegg består utvalget av folk som jobber direkte med og i partiavdelingene. Verveutvalget har fast kontortid i Gøteborggt. 8 hver tirsdag fra kl. 15.30 – 17.30, og kan treffes både på telefon og ved personlig oppmøte (NB: tenk på sikkerheten!).

* **Hovedinnretting.** DS har vedtatt at hovedmålsettinga for Verveåret er å verve kvinner, særlig arbeiderklassekvinner.

* **Hovedmetode.** Hovedmetoden for verving er bøllekurs.

* **Direkte verving.** DS har vedtatt at avdelingene skal verve til seg sjøl, selv om det ellers hadde vært naturlig å verve til annet partilag. Dette har DS vedtatt fordi vi mener det er viktig at nye medlemmer verves til de avdelinger som har best kontakt med vedkommende, og fordi dette er den minst byråkratiske måten å få inn nye på. Noe skjønn må selvsagt utvises. Men poenget er at den avdelingen som har mest/best kontakt med de nye medlemmene skal ta i mot henne/ham. Hvis det er tvil, snakk med lagets DS-kontakt.

VERVEÅRET 1987 - PLAN FOR 1. HALVÅR

	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli
AVDELINGENE Vedta egne planer/velge verveansvarlig Sende "omlandsrapport" Bøllekurs/studiesirkel? Vervefest? Oppsøking av "omlandet" Delta på vervekonferanse	→ →	→ NB: 8.mars		NB: 1.mai	→ NB: 27.juni	→ →
UTVALGENE Vedta egne planer for Verveåret Sende "omlandsrapport" Delta på vervekonferanse	→ →				→	
DS/VERVEUTVALGET Analysere "omlandsrapportene" Kontakt med verveansvarlige Spesialoppfølge 6 avdelinger Arrangere vervekonferanse			→ →			→ →

* **Undersøkelser om verving og partiliv.** DS ønsker at alle avdelinger skal lage såkalte "omlandsrapporter", som sendes til Verveutvalget som vil systematisere rapportene (se nedenfor under avdelingenes og utvalgenes oppgaver). I tillegg har Verveutvalget valgt ut 6 ulike avdelinger, som skal spesialoppfølges hele Verveåret med sikte på å undersøke hvordan disse avdelingene jobber både med verving og andre partioppgaver.

* **Klassekampen.** DS mener at en av forutsetningene for at Verveåret skal gå i mål, er innholdet i og spredningen av Klassekampen.

* **Skolering.** I tillegg til at bøllekurs er hovedmetoden for verving, skal alle nye og gamle partimedlemmer få tilbud om studiesirkel og andre partiskole-tilbud.

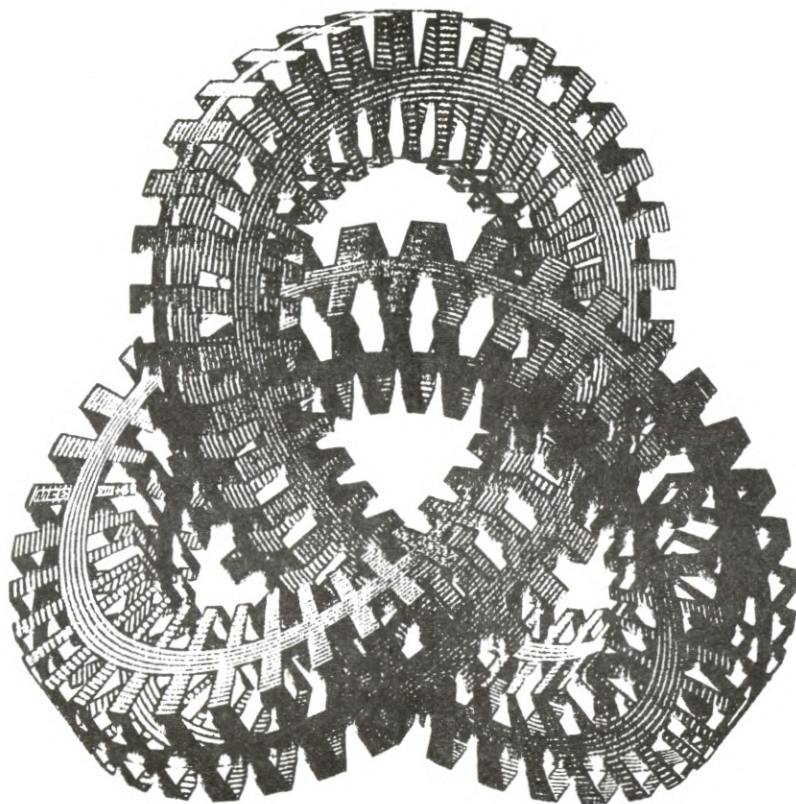
* **DS-ansvar.** Alle DS-medlemmer skal være spesielt ansvarlige i egne avdelinger for vedtak som DS gjør om Verveåret. Dette mener vi er viktig for å motarbeide tendensen til at DS blir et "på vegne av"-representantskap. Siden DS rommer personer fra mange avdelinger, vil oppfølgingen av dette vedtaket kunne bety at DS i større grad evner å lede avdelingene direkte. Dessuten vil DS jobbe videre med omorganiseringstiltak i Oslopartiet, diskutere hvordan eksterne talspersoner for AKP i Oslo (både DS-talspersoner og lokale talspersoner) skal brukes og hvordan Oslopartiet som helhet kan bli mer synlig.

* **Vervekonferanse.** Før sommeren vil DS innkalle til lagslederkonferanse om Verveåret, for å oppsummere erfaringene så langt og stake ut retningslinjer for resten av året. Også representanter for de ulike utvalgene i Oslopartiet blir invitert til vervekonferanse.

2. OM AVDELINGENES ROLLE/OPPGAVER

Det er i avdelingene det må skje. Avdelingene er nøkkelleddet i vervearbeidet. Vi foreslår følgende tiltak for avdelingene:

* **Vedta egne planer.** Mange avdelinger har allerede gjort dette når dette nummeret av FFP leses. Men Verveårets oppgaver bør være en permanent del av avdelingenes arbeid i hele perioden fram til Verveårets høytidelige avslutning 8. mars 1988. Bl.a. bør avdelingene bruke tid på å diskutere metoder i vervearbeidet fortløpende, ikke minst i forhold til enkeltoppgaver som er viktige i partilivet - KK-salg, 1.maijobbing, sommerleirmobilisering, valgkamp og andre eksempler på hvordan vi i større grad

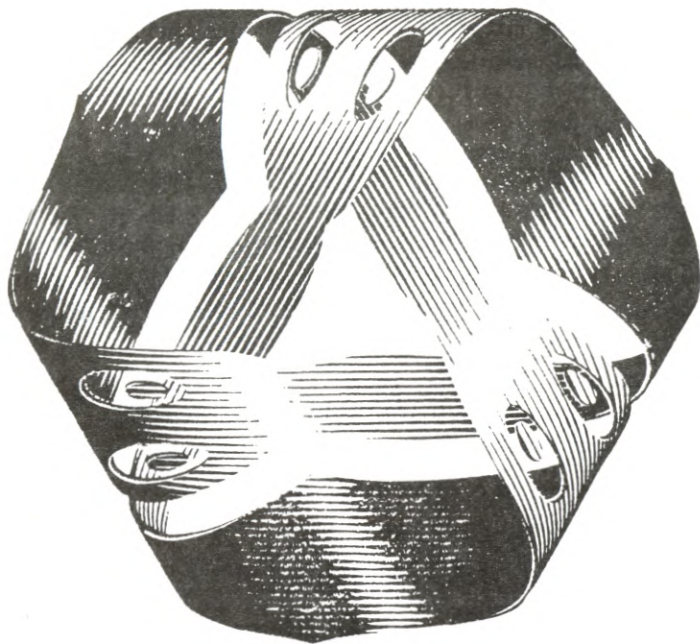

må gjort partiets politikk synlig. Avdelingene bør spesielt diskutere hvordan vervearbeidet og andre politiske oppgaver skal drives avhengig av medlemmenes sikkerhetsgradering. Hva er oppgavene for kategori 1-medlemmer? Kategori 2? Kategori 3?

I tillegg bør avdelingene innen samme tidsrom ha valgt en **verveansvarlig**. Verveansvarliges navn/adresse skal rapporteres til Verveutvalget, og skal både kunne kontaktes av Verveutvalget og selv ta kontakt med oss. (NB: Bruk kontortida vår hver tirsdag fra 15.30 - 17.30!).

* **"Omlands"-rapporter.** For å vite hvem det er aktuelt å verve, må vi ha oversikt. Hver enkelt avdeling må sjøl lage seg en slik oversikt. Denne oversikten er arbeidsredskapet i avdelingas vervearbeid. Skjemaet (som følger vedlagt FFP) skal sendes tilbake til Verveutvalget. Vi ber om å få disse oversiktene **innen 1. april**. Denne rapporten kommer i tillegg til rapportskjemaet om verving som avdelingene fikk tilsendt i forrige sending.

Hvorfor vil vi ha omlands-rapporter? vil mange spørre og tenke "enda en rapport som DS ber om, nå må det bli slutt på dette papirmølet". Tenker du sånn (og vi skjønner det godt om du gjør det) har vi lyst til å si: Glem de andre rapportene inntil dere har fylt ut denne - omlandsrapporten er den viktigste nå. Verveutvalget kan ikke lage realistiske målsettinger eller bidra til samkjøring av vervearbeidet dersom vi ikke har oversikten. Den har vi ikke i dag. Vi aner lite om hvilket potensiale som ligger rundt oss, og i hvilke avdelinger det er stort eller lite potensiale. Bare avdelingene kan gi oss denne oversikten. Vi vil dere skal sammenfatte hvem som står såpass nær rundt dere at de i løpet av Verveåret skal spores om å bli partimedlemmer. Få eller mange - det spiller ingen rolle, bare vi får oversikten. Vær ikke redd for å sende oss en liste med bare et par navn. Ikke tenk at det er for pinlig ("vi kan ikke fortelle videre at massearbeidet vårt er så dårlig"). Vi trenger realistiske oversikter, så får antallet bli lite eller større. Og slike "omlandsoversikter" er det eneste fornuftige å lage både for avdelingene og Verveutvalget. Her trenger vi fakta, ikke ønsker som kan gjemmes bort i den allmene målsetting om at partiet skal vokse med 20% i løpet av året (selv om dette er en målsetting vi må forsøke å tøy oss mot). Kanskje klarer vi målsettinga, kanskje ikke, kanskje blir det mer. Det er uinteressant nå. Nå må vi ta utgangspunkt i fakta, dvs. hvem avdelingene sjøl vurderer som mulige nye partimedlemmer. Vi tipper at avdelingene vil ha flere slags "omland". Det eneste omlandet er avdelingas omland, f.eks. folk i en boligavdelings område. Det andre omlandet er enkeltmedlemmenes omland, dvs. hvilke personer hver enkelt av oss kjenner i tillegg til de vi kjenner som avdelingas omland. Vi ønsker at begge slags omland skal registreres. Det enkleste er at alle medlemmer i partiavdelinga får med seg ett skjema til utfylling, og tar det med til neste avdelingsmøte. Det er nok hensiktsmessig at avdelinga tar en liten runde på alle skjemaene, for å sjekke om det er mange "dobbeltføringer". Vi ønsker omlandsrapporter med

færrest mulig dobbeltføringer - dvs. en best mulig oversikt over både avdelingas omland og enkeltmedlemmenes.

Her er noen tips om hvordan dere kan kartlegge omlandet:

- **Hvem har du truffet** det siste året som bør diskuteres mer med? Noen på arbeidsplassen din? I fagforeninga? På Hot House? I vennekretsen eller familien? I strøket der du bor? I Fronten-/organisasjonen der du har din politiske hovedoppgave?
- **KK-abonnenter.** Hvem abonnerer på KK i ditt omland? Boliglaga bør be om å få utskrift av KK-abonnentene i sitt område. Arbeidsplasslag kan ta utgangspunkt i hvem de f.eks. selger avisa jevnlig til, dersom din avdeling driver løssalg.
- **Kvinneaktivister.** Hvilke Kvinnefrontmedlemmer kjenner du? Hvem ble du kjent med i mobiliseringen til 8. mars? Hvem har deltatt på bøllekurs som allerede er arrangert? Hvem deltar på kurs dere kanskje arrangerer sjøl i løpet av året?
- **1. mai (og andre store dager).** Finnes det muligheter blant dem du mobiliserer til 1. maitog? Tenk tilsvarende om **27. juni**, som er homofiles og lesbiskes internasjonale kampdag. Homse-medlemmer i partiet har en spesielt viktig oppgave her.

å gå ut av partiet i de siste åra har forsvunnet uten at grunnen er store politiske motsigelser. Oppsøk dem igjen, og diskuter om det er mulig å få dem tilbake - og hvilke betingelser det i så fall skal skje på.

*** Arrangere bøllekurs og studiesirkler.** Bøllekursbevegelsen har vist seg som en svært viktig måte å drive massearbeid på. Gjennom bøllekursene har mange kvinner fått et nærmere forhold til partiet, og bedre skjont nødvendigheten av å organisere seg i partiet. En viktig grunn til at kursene har fått så stor oppslutning, er dessuten at kvinnene som melder seg interessert ser at kurset er viktig for at de sjøl kan utvikle seg videre, tørre mer og forstå at mange hindringer en sliter med i hverdagen ikke er "personlige problemer", men kollektive problemer som krever kollektive løsninger - både på kort og lang sikt. Men mange av kvinnene som hittil har deltatt på bøllekurs, kunne vært fulgt opp av partiet på en langt bedre måte. Det er ikke for seint å gjøre dette i forhold til kvinner som allerede har deltatt. Gjør det! Oppfølgingsarbeidet må bli en viktigere del av arbeidet som gjøres med bøllekurs framover. Dette blir det enklere å få til, dersom avdelingene sjøl tar initiativet til å arrangere slike kurs. Delvis fordi en kan mobilisere deltakere fra eget omland. Delvis fordi avdelingene sjøl er de beste til å høste det som sås blant nye venner.

En annen metode er selvsagt å arrangere studiesirkler. Ingen grunn til ikke å gjøre også det. For noen avdelinger - som f.eks. avdelinger på mannsdominerte arbeidsplasser - kan dette selvsagt være en mer naturlig metode enn bøllekurs.

Sentrale organer skal hjelpe til med å arrangere bøllekurs og studiesirkler. For bøllekursene: Ta kontakt med Studieforbundet Ny Verden. For studiesirkler: Ta kontakt med studieansvarlig i Distriktsstyret.

*** Arrangere "vervefest".** Verving vil skje både i forhold til oppfølging av enkeltpersoner enkeltvis, og også kollektivt. Et eksempel på kollektiv verving, er at avdelinga kan invitere nære venner av partiet til et vervemøte med påfølgende sosialt samvær. Der kan en i avdelinga holde innledning om hvorfor AKP trenger hver enkelt av de frammøtte, hvorfor de frammøtte trenger AKP, fulgt av en runde om hvordan hver enkelt av de inviterte ser på det å skulle bli partimedlem. At et slikt møte kobles med sosialt

Samvær, kan gi nye personer anledning til å bli kjent med både hverandre og de som allerede er partimedlemmer. Det er en viktig forutsetning for å kunne føle tilhørighet og trygghet nok til å se seg sjøl som deltaker i et kollektiv. Noen vil kunne si der og da at de ønsker å bli medlem, andre trenger lengre tid - og ender kanskje ikke opp som nye medlemmer uansett. Men poenget er å sette i gang en prosess som må gå over tid. En slik vervefest kan holdes når som helst i dette året, avhengig av hvordan det passer inn i avdelingas øvrige program.

* **Oppsøking av personene på "omlands-oversikten".** Verving krever systematisk jobbing. En vervefest kan være et fint redskap, men er ikke nok. Avdelingas medlemmer bør - avhengig av de enkeltes sikkerhetsklaring og hvem som kjenner hvem - fordele navnene mellom seg, og drive personrettet vervearbeid. Hvis vi skal utvikle bedre vervemetoder er det beste om hver enkelt parti-medlem kan få hjelp i avdelinga til å løse og diskutere problemer/utfordringer som oppstår underveis. Det bør lages målsettinger for hver enkelt person i omlandet, slik at vi jobber etter en systematisk plan for å trekke folk nærmere med i partiets aktiviteter.

* **Vervekonferanse.** I begynnelsen av juni vil verveansvarlig i hver avdeling bli invitert til en vervekonferanse, arrangert av Distriktsstyret/Verveutvalget. Denne konferansen skal oppsummere arbeidet som er gjort inntil juni, og diskutere hvordan resten av året skal bli.

* **Sommerleir.** Flest mulig nåværende partimedlemmer og folk i omlandet bør mobiliseres til sommerleirene.

*

2. OM UTVALGENES ROLLE/OPPGAVER

* **Diskutere/vedta tiltak om verveåret.** Alle utvalgene bør diskutere hva som er deres rolle i verveåret. Verveutvalget ønsker tilbakemelding om dette fra utvalgslederne.

* **"Omlands-rapporter".** Også utvalgene i partiet bes om å lage oversikt over eget omland, etter samme mønster som oversikten avdelingene skal utarbeide.

* **Vervekonferanse.** En representant for hver av utvalgene inviteres til vervekonferansen i juni.

HVORDAN STÅR DET TIL MED PARTILIVET I VERVEÅRET ?

Av LIV F

På laqslederkonferansene i begynnelsen av dette året ble det lagt fram et notat fra Verveutvalget om Verveåret. En del avdelinger har brukt dette notatet i sitt arbeid. Men fordi vi har inntrykk av at en god del partimedlemmer av ulike grunner ikke har fått del i dette notatet (kanskje var du ikke på møtet der Verveåret ble diskutert), trykker vi her et utdrag fra dette notatet som er ført i pennen av Verveutvalgets leder.

★

Flammende appeller er ikke nok

Verveårets utgangspunkt er at vi må bli flere. Det krever jobbing på to nivåer: Hvordan knytte nye til oss? Hvordan holde på folk som allerede er medlemmer? Kanskje er dette enkle spørsmål - men svarene er vanskelige.

Det enkleste å gjøre for å mane til samling om et større og bedre parti, hadde vært å servere et entusiastisk opprop om vervingens betydning, de store historiske oppgaver partiet står overfor og skryte rettmessig av oppgaver vi har tatt på oss og ført framover - som eksempler til etterfølgelse. Verveutvalget har valgt å gjøre det annerledes. Vi er nødt til å grave dypere nå. Verving er ikke lett. Verveutvalget ønsker at folk skal

diskutere Verveåret og grunnlaget for verving til partiet. Fasitsvar finnes ikke. Vi ønsker at folk sjøl skal finne argumenter og foreslå løsninger. Dette blir en prosess som vil strekke seg langt utover selve Verveåret 1987, og kreve samspill mellom partiavdelingene, utvalgene og DS. Her er begynnelsen fra Verveutvalget:

Hva er vitsen?

Vi tar med oss gode erfaringer fra 1986. KK-kampanja, kvinnekonferanse, Pol-streik er eksempler på dette, i tillegg til at flere tidligere AKP'ere opplever AKP så spennende at de igjen begynner å snuse på partimedlemskap. Det er fullt mulig å bli flere. Vi ønsker å bli flere. Eller gjør vi ikke det? For av og til kan en få inntrykk av at vervespørsmålet ikke er så enkelt som "vi alle gir inntrykk av". I tillegg har mange partimedlemmer en inngrodd motstand mot alle våre kampanjer, som lett kan utarte til det vanlige pliktløpet. Et pliktløp er ikke et godt utgangspunkt for verveåret.

Det første som slo meg da jeg begynte å tenke på Verveåret, var mange spørsmål: Hvordan opplever jeg AKP i dag? Hvordan opplever jeg meg sjøl som AKP'er? Mener jeg virkelig at AKP i dag er et godt tilbud til nye folk, eller mener jeg at mye må rettes opp før jeg vil verve nye medlemmer? Er jeg stolt over å være kommunist? Ser jeg på avdelinga mi som et sted der jeg og andre får større kraft, eller som enda ett møte jeg må gå på? Er avdelinga det stedet der jeg har det mest politisk spennende? Nøyer jeg meg med å være fornøyd med en spennende diskusjon på avdelingsmøtet, selv om alle går hvert til sitt etterpå? Ser jeg resultater av mitt eget arbeid? Får jeg bare dårlig samvittighet for alt jeg ikke rekker/får til, eller klarer jeg å se hva som er

godt og hva som må bli bedre i mitt eget politiske arbeid? Den neste tanken var at dette er "farlige" spørsmål. Det surra i bakhue: "Sånn kan ikke en god kommunist tenke". Men det er nettopp det "gode kommunister" må gjøre. Jeg veit jeg ikke er den eneste som stiller slike spørsmål.

Ved inngangen til et verveår er det nærliggende at mange spørsmål kommer. Slipp dem inn. Ikke noe merkelig i det. For det handler altså om partiets framtid og vår egen. Det viktige nå er at alle tanker og opplevelser kommer fram, slik at vi vet hva vi skal jobbe ut fra. Det finnes mer eller mindre uttalte motsigelser om partiets dagligliv og mulige vekst, og som vi må jobbe med parallellt med den konkrete vervinga. I bunn og grunn setter Vervekampanja søkelyset på hvorfor vi har et m-l-parti i Norge, hvordan vi ser på oss sjøl som m-l'ere og hvordan vi ser på folk generelt.

Ser vi på oss sjøl som ledere i klassekampen?

Jeg spør meg sjøl - og også dere: Ser vi på oss sjøl og partiet som viktige i kampen for en sosialistisk revolusjon i Norge? Ser vi på andre folk som viktige? Med hånden på hjertet tror jeg at mange av oss må innrømme at vi altfor liten grad gjør nettopp det. Vi har lett for å tenke at vi sjøl ikke er flinke nok, og at andre heller ikke er flinke nok. Mange opplever seg sjøl mer som "støttemedlemmer" i AKP enn ledere i AKP, selv om det er det siste vi egentlig skal være. Eller vi opplever oss som mer eller mindre dyktige på det som er våre egne deloppgaver, og i mindre grad opptatt av partiets arbeid som helhet. For med arbeidsdeling i oppgaver er det lett å føle mindre ansvar for oppgaver som ikke er "ens egne". Vi har alle våre bord. I tillegg er det annerledes å drive partiarbeid i en stor by som Oslo enn på småsteder, der det kanskje bare finnes en partiavdeling. Dersom det skal bli jobbing med 8.mars, 1. mai, valget, KK, er det nettopp den avdelinga på det småstedet som må gjøre jobben. I Oslo blir perspektiver og arbeidsoppgaver mye lettere pulverisert, fordi det er så mange som har ansvaret. Slikt kan spre følelsen av at andre enn egen avdeling har "det egentlige ansvaret".

Partiprogrammene våre proklamerer oss som et parti av ledere. Vi må spørre oss sjøl: I hvor stor grad opplever vi oss sjøl som ledere? Jeg tror at mange partimedlemmer opplever seg sjøl i liten grad som ledere som kan bidra til å utløse den

kraften som bor i oss og i andre - andre er "de egentlige" lederne, enten det er SK eller DS-styrer eller enkeltkamerater som gjør en god innsats på sine delområder. Et godt grunnlag for et verveår er å ta et oppgjør med denne tenkningen. For poenget må være at vi i større grad må se på oss sjøl og andre som ledere, med mange tanker og visjoner om et annet samfunn, og forbedre partilivet slik at det blir mulig å utvikle oss videre i nettopp den retningen.

Mange partiavdelinger - og enkeltmedlemmer - preges av tenkningen om at andre er de "egentlige" lederne. Vi blir mer eller mindre spennende diskusjonsklubber på enkeltsaker som ofte har problemer med å se hva som er den store vitsen med det hele - annet enn KK-salg og deltakelse i dagskampen, uten at vi klarer å holde fast ved det store målet: Sosialistisk revolusjon i Norge. Vi har problemer med å se de store visjonene i de konkrete oppgavene. Vi må forsøke å heve blikket fra det daglige, trau- rige. Tenke på: Hva er er overordna målene for vårt parti? Hvorfor er vi sjøl blitt med i AKP? Hva er grunnen(e) til at vi av og til (kanskje ofte) henger med hue over egen og partiets innsats i klassekampen?

Samtidig skal vi se denne saka også fra en annen side: For selv om både avdelinger og enkeltmedlemmer kan mangle politisk sjøltillit, vil mange av oss kunne peke på hva det har betydd for våre egne liv å være m-l'ere. Hva hadde vi vært og gjort uten AKP? Mange av oss vil svare at vi hadde vært tausere, mer usynlige, kjedeligere, mindre aktive, mer pessimistiske og slett ikke så stolte! I Sverige raser m-l-organiseringa sammen. Ingen ting blir bedre av det. Vi holder viktige skanser i Norge. Husk også på det, når det til tider kan være vanskelig å tenne gløden. Men gløden kommer sjelden ved at en sitter i enerom og tenker.

Gløden kommer når en deltar sammen med andre. Det blir ingen varig glød av bare å betale sin kontingent og gå på avdelingsmøter. Det må skje noe mer. Spørsmålet er hva. Det må vi hjelpe hverandre med å finne svar på. Men dette er sikkert: For å verve nye medlemmer til partiet må vi sjøl være overbevist om hvor viktig det er å bli flere. Vi kan ikke tenne andre hvis vi sjøl har et lunkent forhold til vårt eget produkt.

Det handler egentlig om å styrke sjøltilliten hos oss alle, sånn at vi i større grad begynner å se på oss sjøl som politiske ledere og se på folk utafor partiet (og som vi gjerne vil ha med) som personer som har uendelig mye mer å bidra med enn å være ved- og vannbærere i viktige deloppgaver som KK-salg, stemmeverving i høstens kommunevalg, standsvirksomhet osv.

Planlegger vi stillstand?

Jeg vil påstå at synet på oss sjøl påvirker den daglige jobbinga vår, og hindrer oss i å planlegge for framgang. Når en avdeling - eller et utvalg? - skal legge planer for arbeidet, er det f.eks. lett å planlegge oppgaver og fordeling ut fra hvem og hvor mange vi er pr. i dag. Jeg tror det er klokt av avdelingene/utvalgene slipper seg mer løs når langsiktige planer skal lages. Hver enkelt avdeling/hvert enkelt partiutvalg må bestemme for seg sjøl: Hva er våre oppgaver i vårt område, på vårt felt? Hvordan kan vi i vår konkrete jobbing heve blikket framover? Hvilke delmålsettinger setter vi for dette året, det neste året? Jeg tipper at problemet stort sett ikke vil være mangel på ideer og oppgaver, men derimot mangel på folk. Og en planlegging ut fra dagens antall medlemmer kan lett bli puslete og lite inspirerende. Jeg mener ikke at vi skal kaste seg ut i en idealistisk planlegging hinsides alle realistiske mål. Men ved å tenke fritt om oppgavene først, blir det mulig å stille spørsmålet: Hvem har vi som kan ta på seg oppgaver nå? Hvem trenger vi for å oppfylle mer av det vi ønsker å få til? Hvordan kan vi gjøre nye i stand til å løse disse oppgavene sammen med oss? Hva kreves det av oss? Hva kreves det av dem? Dette er viktige spørsmål når vi skal ut og verve.

Hvem skal verves?

Alle som er mulige, sjølsagt. Først og fremst de vi omtaler som vårt "omland" der vi sjøl jobber, bor og ferdes. SK-materialet som sto trykket i TF før jul skiller ut fire bevegelser som

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

spesielt sentrale når det gjelder verving: Kvinnebevegelsen, opposisjonen i fagvebevegelsen, anti-imperialisme/rasisme og miljøbevegelsen. DS i Oslo ønsker at verveåret skal ha en spesiell innretning på kvinner, og spesielt på kvinner i arbeiderklassen. Men poenget er at vi ikke sier nei til noen. Noen avdelinger/utvalg vil kanskje få nok av folk på lista over mennesker som skal spørres om medlemsskap. Andre avdelinger vil bli nødt til å granske sitt massearbeid, hvis det viser seg at lista over mulige kandidater blir skinn. Ingen grunn til å henge varig med hue for det. Å diskutere avdelingas og enkeltmedlemmenes massearbeid er et nyttig utgangspunkt. Dessuten er det helt nødvendig. Om ikke uttellingene viser seg det første halvåret, er det ingen grunn til å fortvile. Det er greit å være utålmodig, men revolusjonær tålmodighet er heller ikke å forakte når vi snakker om verving og partibygging.

Hvordan skal vi verve

Det sier seg sjøl at den enkelte avdeling/utvalg/enkeltmedlem må konkretisere arbeidet med Verveåret. Men en sak bør understrekes: Det er ingen vits i å verve nye til et usynlig parti. Avdelingene og utvalgene må vise seg fram. Men vise seg fram som kommunister, slik at det eksterne arbeidet skal skape flere kommunister og slik at nye kommunister synes det er viktig å delta innafor. Dette er ikke alltid så lett. Det gjøres f.eks. mye godt arbeid med tiltak av typen "Rødt Forum"; offentlige møter om spennende temaer der mange ikke-partimedlemmer også kommer. Men titusen-kronersspørsmålet er jo om slike arrangementer skaper flere kommunister, eller om de flinke kameratene som står bak slike opplegg bare føler seg sjøl som møtearrangører som andre kan høste gevinsten av. En annen kilde til rekruttering er bøllekursbevegelsen, som er noe av det aller lureste partiet har satt i gang i de siste åra. Bøllekursbevegelsen har hittil både gitt uttelling i form av noen nye medlemmer, og trukket andre kvinner

nærmere partiet fordi de er blitt bedre kjent med kvinnepolitikken vår. Disse kursene bør drives som en del av avdelingenes massearbeid. Slike kurs er en utmerket anledning til å få oversikt over nye og interesserte kvinner, og vil gjøre omlandet større.

Ikke bare må avdelingene vise seg fram som kommunister. Det gjelder også enkeltmedlemmer. Det er de færreste av oss kommunister som tilbringer mer tid hjemme enn ute blant folk, uansett om vi har 0 eller 13 unger. Men problemet er ofte at vi er usikre på hvordan vi skal være kommunister ute blant folk. Vi kan lett bli tilbakeholdne og tenke at vi er noen jækla plageånder og maskinmennesker som alltid har en eller annen oppgave vi skal prate med folk om. For vi vil jo gjerne være noe annet enn bare det. Det er viktig å diskutere hvordan vi forholder oss til andre folk. Hvor mye tid bruker vi på andre folk? Hvordan bruker vi den tida? Hva sier vi til de vi ønsker å verve? "Goddag, jeg heter AKP, vil du bli med"? Egentlig bure vi lage en "håndbok" i takt og tone for m-l'ere, slik at vi blir flinkere til å forholde oss til folk som kommunister. Og kommunister er allsidige mennesker, ikke maskiner som kjører et avskrekkende pliktlop.

Hvordan holde på nye (og gamle!) medlemmer?

Mange av de som i de siste åra er blitt med i partiet, har forsvunnet igjen. Grunnene kan være mange. Verveutvalget mener det er to viktige forutsetninger som må oppfylles for at nye medlemmer skal bli i partiet (og for at gamle medlemmer også skal forbli kommunister!):

1. Nye medlemmer må få makt. De må føle at deres innsats og deltakelse i partiet betyr noe. Avdelingene og gamle medlemmer må være lydhøre overfor nye medlemmers forventninger, synspunkter og behov. Det er ikke sikkert at avdelingslivet skal fortsette i sitt vante gamle spor, hverken når det gjelder arbeidsstil eller oppgaver. Vi må gi albuerom og slingringsmonn for innspill som nye medlemmer alltid har. Og mange av oss har vel opplevd nettopp dette: At nye medlemmer kan gi nytt blod til et traurig avdelingsliv, når de ikke bare blir møtt med klamme ulltepper og signaler om at avdelingene har "funnet sin endelige form". Nye medlemmer må få tilbud om skolering, slik at den enkeltes politiske sjølsikkerhet blir sterkere. Fadderordning for nye medlemmer er et godt prinsipp, dersom det ikke bare blir en

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no/ml-historie/) 2012

formell bestemmelse uten oppfølging. Noen partimedlemmer som tenker tilbake på sin egen start i partiet mener at det å bli vervet sammen med flere andre samtidig fungerte bra - da blir det enklere å føle at en kan bestemme premissene for arbeidet. Det er enklere å legge premissene for arbeidet når nye kommer inn i flokk. Det finnes også andre konkrete måter å gi medlemmene makt på. Nye medlemmer kan gis makt ved at de fort slipper til i avdelingsstyret. På denne måten kan nye medlemmer få formell mulighet til å legge premissene for hva avdelinga skal gjøre og diskutere. Men forutsetningen for at dette skal innebære reell makt, er at styreverv ikke blir sett på som avdelingas kjedelige restoppgave, som mer verdige medlemmer ikke har tid og lyst til.

2. Nye medlemmer må få oppgaver

Den beste læring/opplæring skjer ved at du sjøl deltar. Nye medlemmer skal ikke ha en vente-og se-posisjon, der de først får sjanse til å ta på seg nye utfordringer når de på ett eller annet mystisk vis har fått "godt nok politisk nivå". Vi skal ikke være redde for å be nye medlemmer ta på seg utfordringer. Ofte er folk mye lurere og flinkere enn de både sjøl og andre tror, og vil vokse med oppgaver de tar og får. Men forutsetningen er selvsagt at nye medlemmer får hjelp til å gjennomføre oppgavene, og ikke blir overlatt til seg sjøl og sitt eget hode. Dette poenget understreker bl.a. betydingen av en fadderordning som fungerer

og gode skoleringstilbud. Noe skolering vil skje i partiskole-regi. Men mye må nødvendigvis skje på avdelingsnivå. Da må avdelingene kunne diskutere ikke bare de store, obligatoriske diskusjonene, men også kunne ha møter om dagsaktuelle temaer, enten det er Tsjernobyl eller bankrenta. For folk rundt oss er ofte opptatt av slike temaer, og vi kan være usikre på hva vi og partiet egentlig mener om dette og hint. Ofte blir det nok også slik at medlemmer stiller med sine enkelte hovedoppgaver, uten følelsen av at dette arbeidet blir en del av avdelingas - eller utvalgets - daglige virke. Dessuten må den enkeltes oppgaver i større grad bli en del av avdelingslivet. Styrene har en viktig misjon her. Gjennomgår ditt styre hva som har skjedd med enkeltoppgaver og enkeltmedlemmer siden forrige møte? Ofte har det enkelte medlem også liten oversikt over hva andre medlemmer i avdelinga gjør. Særlig gjelder nok dette i forhold til medlemmer som har sine hovedoppgaver utafor avdelinga. Liten oversikt fører gjerne til oppslittede/ensomme følelser. Et enkelt redskap for å gjøre i det minste noe med dette, er å ta faste runder på avdelingsmøtene der alle kort forteller hva de har gjort siden sist. (Og NB! ikke bare runder på hvor mye KK-arbeid den enkelte har drevet). En annen sak er at det må gå an å formidle mye mer til hverandre om hvordan vi har det allment, nettopp for å tackle bedre de menneskelige påkjenningene det er å være kommunist. For de finnes også. Kvinnene som sitter i det nåværende DS har f.eks. en egen gruppe som jevnlig møtes for at kvinnene sammen kan styrke det kollektive lederskapet. Hvert møte starter med en runde om "hvordan har du det i dag". Det hender at denne runden kan ta hele møtet. Men det er helt i orden! For dette er ikke noe psykologisk pisspreik, men helt nødvendig for at vi skal kjenne hverandre som allsidige mennesker, kjenne andres situasjon og tanker og dermed kunne utvikle oss politisk. Det er mye ugjort når det gjelder partistil og partiliv. Den "naturlige avgangen" i partiet er altfor stor, og er en viktig grunn til nedgangen i medlemstall - selv om nye medlemmer stadig blir med.

Et Verveår vil gi oss sunne utfordringer, fordi vi blir nødt til å utvikle avdelingene og enkeltmedlemmene politisk, granske det indre partilivet, vurdere vårt eget massearbeid kritisk. I denne prosessen er ingen tanker "forbudte". Min konklusjon er denne: Gode kommunister må tenke kritisk ikke bare om samfunnet, men om seg sjøl, partiets stil og partiets oppgaver.

Innhold:

OPPROP OM VERVEÅRET

Fra DS s. 3

PLAN FOR VERVEÅRET

Fra Verveutvalget s. 6

HOVRDAN STÅR DET TIL MED PARTI- LIVET I VERVEÅRET ?

Av Liv F s.14

